5. İSLAM'DA MÜLKİYET VE İKTİSADIN TEMEL ESASLARI

"De ki: "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın..." (Al-i İmran suresi, 26. ayet.) ayetinden ne anlıyorsunuz?

Malın Tarifi ve Çeşitleri

Mal, Arapça bir kelime olup çoğulu "emval"dir. Sözlükte "servet, sahip olunan şey, menkul ve gayr-i menkul varlık" gibi anlamlara gelir. Önceleri sadece altın ve gümüş gibi varlıkları ifadede kullanılırken giderek kapsamı genişlemiş, menkul ve gayrimenkullerden maddi değeri olan her şeyi kapsamına almıştır. Mal, terim olarak fıkıhta şöyle tanımlanmıştır: Elde edilip ihtiyaç zamanı için biriktirilmesi ve normal olarak yararlanılması mümkün ve caiz olan şeylerdir. Bunun günümüz diliyle ifadesi şöyledir: Mal, insan ihtiyaçlarını karşılayan ve iktisadi değeri olan meşru nitelikli şeylere denir.

Malın tanımında iki nokta ön plana çıkmaktadır: Birincisi malın elde edilip biriktirilmeye elverişli olması, ikincisi ise kendisinden yararlanmanın mümkün ve caiz olmasıdır. Bu sebeple hava, Güneş gibi şeyler biriktirilmesi mümkün olmadığından fıkıhta mal sayılmazlar. Ancak yeni teknolojilerle depolanabilirlerse bu durumda mal kapsamına girerler. Murdar olarak ölmüş hayvanın eti, domuz eti, alkollü içki, zehirli veya bozuk gıda maddelerinden yararlanmak caiz olmadığından bunlar da mal sayılmaz. Aynı şekilde bir buğday tanesi, bir damla su, işe yaramayacak durumdaki atık kağıtlar gibi iktisadi değeri olmayan şeyler mal kabul edilmezler. Kısacası bir şeyin mal kabul edilebilmesi için insan doğasının o şeyi elde etme konusunda istekli olması ve Kur'an'da yasaklanmış şeyler grubuna girmemesi gerekir.

Mala ilişkin diğer bir ayrım da malın mütekavvim ve gayrimütekavvim olmasıdır. Fıkha göre buğday, arpa, koyun, at, taşıtlar gibi yenilmesi, içilmesi veya kullanılması dinen meşru olup iktisadi değeri olanlara "mütekavvim mal" denir. Bu özelliklere sahip olmayanlara ise "gayrimütekavvim mal" denir.

Sonuç olarak insanların yeme, içme, giyinme, barınma, seyahat ve benzeri günlük ihtiyaçları için yararlandıkları meşru nitelikli her şey fıkıhta mal kapsamında değerlendirilmiştir.

36 Günay, Günümüz Fıkıh Problemleri, 132-34; 144-47.

BİLGİ KUTUSU

Osmanlı Devleti'nin "Mal, tab'-ı insani mail olup da vaktihacet için iddihar olunabilen şeydir ki menkule ve gayr-i menkule şamil olur." (Mecelle, md. 126.) Yani mal, insan tabiatının meylettiği, ihtiyaç için elde biriktirilebilen şeyler olup menkul ve gayrimenkulü kapsamına alır.

İslam'da Mülkiyet ve Malın Konumu: Kişi ile eşya/mal arasındaki hukuki bağa mülkiyet denir. Bu ilişki kişiye malı üzerinde meşru nitelikli tüm tasarruflarda bulunma ve başkasının o mal üzerinde tasarrufta bulunmasını engelleme yetkisini verir. Mülkiyet konusu tarihte çok büyük tartışmalara neden olmuştur. Geçen yüzyılda ortaya çıkan kapitalizm, komünizm ve sosyalizm gibi ideolojilerin temelini mülkiyet tartışmaları oluşturmuştur.

İslam'a göre kâinatın ve dolayısıyla kâinattaki bütün varlıkların tek sahibi Allah'tır (cc). Yüce Allah varlıkları insan için yaratmış ve onun hizmetine sunmuştur.[37] İnsan bu varlıklar üzerinde sınırsız malik değildir. Aksine o, Allah'ın (cc) belirlediği sınırlar çerçevesinde malda tasarrufta bulunma yetkisine sahip bir emanetçidir. Buna göre mal insanoğlunun elinde emanettir. Emanetçi nasıl ki malı sahibinin arzu ve istekleri doğrultusunda korur ve yönetir ise insan da sahip olduğu malı onun asıl sahibi olan Yüce Allah'ın koyduğu ilkeler doğrultusunda değerlendirir. Bu konudaki temel ölçü varlıkların, asıl sahibinin Allah (cc) olduğunu kabul edip varlıkla olan ilişkiyi bu anlayış temelinde kurmaktır.

Kur'an-ı Kerim'de mala çok önem verilmiştir. İnsan için evlat ne kadar önemli ise mal da o kadar önemlidir.[38] Müminlerin özelliklerinden biri zekât verme arzu ve bilinciyle çalışmaktır.[39] Kur'an-da ihtiyaçlarını karşılayacak kadar mal kazandıktan sonra gizli açık infakta bulunan kişi ile başkasına yük olan kişi karşılaştırılmış ve Müslümanlara birinci tür insanın örnek alınması tavsiye edilmiştir.[40] Kur'an'a göre mal, birey ve toplumların ayakta dik durabilmelerinin temel unsurudur. Bu sebeple malın onu gereği gibi koruyup değerlendirme yeteneğine sahip olmayan çocuklara ve akli melekeden yoksun kişilere teslim edilmemesi istenmiştir.[41] Bundan malın düşmana asla bırakılmaması gerektiği sonucu çıkar. Çünkü bireyler ve toplumlar dinlerini, kültürlerini, onur ve vatanlarını düşmana karşı ancak varlıklı olurlarsa koruyabilirler.

Görsel 5.10: İslam'da kişinin mülkiyet hakkı korunmuştur.

37 bk. Bakara suresi, 29. ayet; Casiye suresi, 13. ayet.
38 bk. Enfal suresi, 28. ayet.
39 bk. Müminun suresi, 4. ayet.
40 bk. Nahl suresi, 75. ayet.
41 bk. Nisa suresi, 5-6. ayetler.

Kur'an'a göre mal, birey ve toplumların ayakta durabilmelerinin temel unsurudur.[42] İnsan bu dünyadaki mala karşı tutumuyla ahiretini kazanır ya da kaybeder. Ayet ve hadislerde cimrilik, mal biriktirme hastalığı, zekât vermemek yasaklandığı gibi malı saçıp savurmak da hoş karşılanmamıştır. İslam'da aslolan insanın mala hükmetmesi, onu Allah'ın (cc) koyduğu ölçülere göre hizmetinde değerlendirmesidir. Şayet mal insana hükmeder, onu esir alırsa bu durumda mal nimet olmaktan çıkıp dünya ve ahiret kaybına yol açan bir araca dönüşür. Kur'an-ı Kerim'in Hz. Musa'nın toplumundan olan Kârun hakkındaki kıssası bunun açık örneğidir.[43]

DEĞERLENDİRELİM

"Bilin ki mallarınız ve çoluk çocuğunuz birer deneme aracıdır. Allah katında ise büyük bir mükâfat vardır."

(Enfal suresi, 28. ayet.)

İslam'ın mülk edinme yaklaşımını yukarıdaki ayet çerçevesinde değerlendiriniz.

İslam'ın mal edinme ve malın nasıl değerlendirileceğine dair görüşleri ile ilgili bazı ayetler:

"(Ey Muhammed!) Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: Hayır olarak verdiğiniz nafaka, ana, baba, yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak daha ne yaparsanız herhalde Allah onu bilir." (Bakara suresi, 215. ayet.)

"Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tane var. Allah dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O her şeyi bilir. Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rabb'leri yanında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir." (Bakara suresi, 261-262. ayetler.)

"Allah faizi tüketir (Faiz karışan malın bereketini giderir.), oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günahta ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez." (Bakara suresi, 276. ayet.)

"Onların mallarından sadaka al ki, onunla kendilerini temizlersin, tertemiz edersin" (Tevbe suresi, 103-104. ayetler.)

"Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer iman eder ve kötülükten sakınırsanız, Allah size mükâfatınızı verir. Ve sizden bütün mallarınızı harcamanızı da istemez. Eğer sizden onların tamamını isteyip de sizi zorlasaydı cimrilik ederdiniz. Bu da sizin bütün kinlerinizi ortaya çıkarırdı. İşte sizler Allah yolunda harcamaya çağrılan kimselersiniz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer siz haktan yüz çevirirseniz Allah yerinize başka bir kavim getirir. Sonra onlar sizin gibi olmazlar." (Muhammed suresi, 36-38. ayetler.)

---

42 bk. Enfal suresi, 28. ayet.
43 bk. Kasas suresi, 76-82. ayetler.

Görsel 5.11: İslam dini helal yoldan elde edilen kazancı teşvik eder.

“Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükâfat ise Allah’ın yanındadır. O hâlde gücünüzün yettiği kadar Allah’tan korkun, dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir. Eğer Allah’a güzel bir borç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar. Allah çok mükâfat verendir, halimdir.”(Tegabün suresi, 15-17. ayetler.)

YORUMLAYALIM

“Hiç kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir şey yemiş değildir.”

(Buhari, “Büyü”, 15.)

Yukarıdaki hadisi helal kazanç edinme açısından yorumlayınız.

6. MEŞRU MAL EDİNME YOLLARI

Sizce hırsızlık niçin haramdır?

İslam’da kazanma, mal mülk edinme tıpkı ilim gibi farz telakki edilmiştir. Kişinin kimseye muhtaç olmadan hayatını sürdürebilmesi, çoluk çocuğunun nafakasını temin etmek maksadıyla meşru yoldan çalışıp kazanması kutsal ve değerli bir davranış olarak görülmüştür. İslam dinî hırsızlık, gasp, faiz, kumar, rüşvet gibi kazanç yollarını yasaklamıştır. İslam’da asli ve tabii kazanç yolu emektir. Bunun yanı sıra miras, vasiyet, nafaka, zekât, hibe gibi yollarla kazanılan mallar da başlangıcı itibarıyla emeğe dayalı olduğundan meşru kabul edilmiştir. Kur’an’da; **“Erkekler için de çalışıp elde ettiklerinden bir pay vardır, kadınlar için de çalışıp elde ettiklerinden bir pay vardır.”**[44] buyrularak emeğin önemine dikkat çekilmiştir. Hz. Peygamber de *“Hiç kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir şey yemiş değildir.”*[45] buyurmuştur.

Görsel 5.12: Peygamberimiz kişinin el emeğiyle kazanmasını teşvik etmiştir.

44 Nisa suresi, 32. ayet.
45 Buhari, Büyû’, 15; Enbiya, 37.